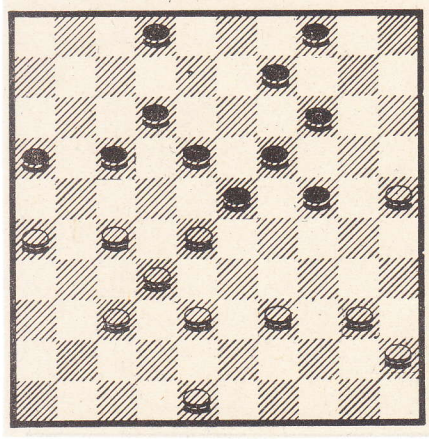

x8
11
1984

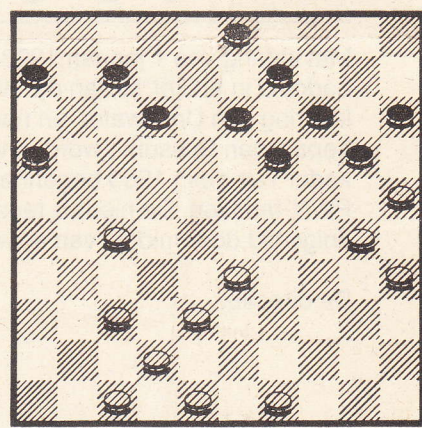
DAMMEN

Twee weken geleden schreef ik over het fenomeen correspondentiedammen. Eén opmerkelijk facet van deze spelvorm wil ik hierbij nader toelichten: men zou verwachten, dat er bij correspondentiedammen zelden of nooit echte blunders worden gemaakt. Een speler heeft immers in theorie enkele dagen de tijd om over een zet na te denken. Ik schrijf bewust „in theorie” omdat de meeste dammers, of in elk geval sommige dammers, naast hun honderdruitenhobby ook nog zoiets als een vaste werkkring hebben. Bovendien spelen de meeste correspondentiedammers meerdere partijen — soms wel 20 of 30 tegelijk — naast elkaar. En ten slotte moeten de spelers iedere keer weer opnieuw de stand opzetten, zich „inwerken” in de diverse dreigingen en strategische manoeuvres, zodat men gevoeglijk kan aannemen dat het niveau van een correspondentiepartij nauwelijks of niet hoger is dan dat van een gewone partij met een regulier speeltempo.

In deze rubriek wil ik u een paar vermakelijke correspondentieblunders laten zien, die zich (althans de eerste twee) in de recente toernooipraktijk hebben voorgedaan.

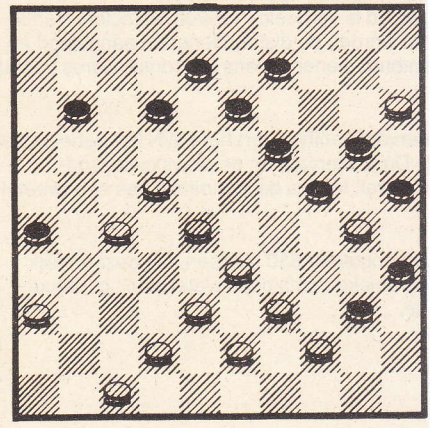
Zwart: Th. v.d. Hoek 2, 4, 9, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 23, 24. Wit: C. M. Koene 25, 26, 27, 28, 32, 37, 38, 39, 40, 45, 48. Het is bijna niet te geloven dat een geroutineerde speler als Theo van den Hoek de volgende foutzet presteert: 35... 9-13?; Uiteraard volgde de meest elementaire Coup Royal door 36. 27-21! (ook 27-22 wint), 16x27, 37. 32x21, 23x34; 38. 40x9 met winst. Gelukkig mocht diezelfde Theo van den Hoek in hetzelfde toernooi ook nog het genoegen beleven van een eenvoudige overwinning.

Zwart: L. Springer 3, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20. Wit: Th. van den Hoek: 25, 27, 30, 33, 35, 37, 38, 42, 47, 48, 49. Zwart heeft een type positie ingenomen dat ook dikwijls door de ex-wereldkampioen Tsjecholev werd ingenomen. Ook deze Tsjecholev is vaak het slachtoffer geworden (o.a. tegen Wim van der Sluis) van het volgende zetje. 29..., 12-18? 30. 27-21, 16x27; 31. 38-32, 27x29; 32. 30-24, 19x30; 33. 25x1 en opgegeven. De grootste correspondentieblunder aller tijden staat nog steeds op naam van P. van Heerde. Deze Amsterdammer heeft het ooit eens klaargespeeld om de openingszetten

1. 33-38, 20-24; 2. 34-30 te beantwoorden met 14-20??? Mogelijk heeft Van Heerde bij het uitdenken van deze zet het dambord niet eens gebruikt.

Vorige opgave: no. 2775.
J. C. Vink
Zwart: 17, 18, 22, 23, 24, 28, 35, 36. Wit: 25, 26, 27, 37, 39, 41, 42, 45, 50.
De winst door 25-20 (36x38) 20x29 (23x43 of 22x42) 26-21 (22x42 of 23x43) 21x32 (38x27) 45-40 (35x44) 50x37 is natuurlijk niet lastig, maar dat heeft het voordeel dat er zich weer wat nieuwe mensen aan het oplossersfront meldden. Goed opgelost door P. g. Tengnagel en Roelof de Graaf (allebei uit Bussum en allebei welkom!), A. Knol (Blaricum), M. Versteeg en G. J. de Bruijn (beiden Huizen) en G. v.d. Linden, J. van Hengel en W. Th. Lensink (allen Hilversum).
Nieuwe opgave: No. 2776.
Auteurs: B. Sjkitskin en B. Morkus (U.S.S.R.)
Zwart: 8, 9, 11, 12, 13, 19, 20, 24, 25, 26, 35, 40. Wit: 15, 22, 27, 28, 30, 33, 36, 38, 39, 42, 43, 44, 47.

Ter oplossing een opgave die er lastiger uitziet dan ie in werkelijkheid is. Wit speelt en wint. Oplossingen kunnen weer tot enige dagen na verschijningen worden toegezonden. (Uilenstede 427, 1183 AE Amstelveen).
ERIC VAN DUSSELDORP